

Cut the bullshit

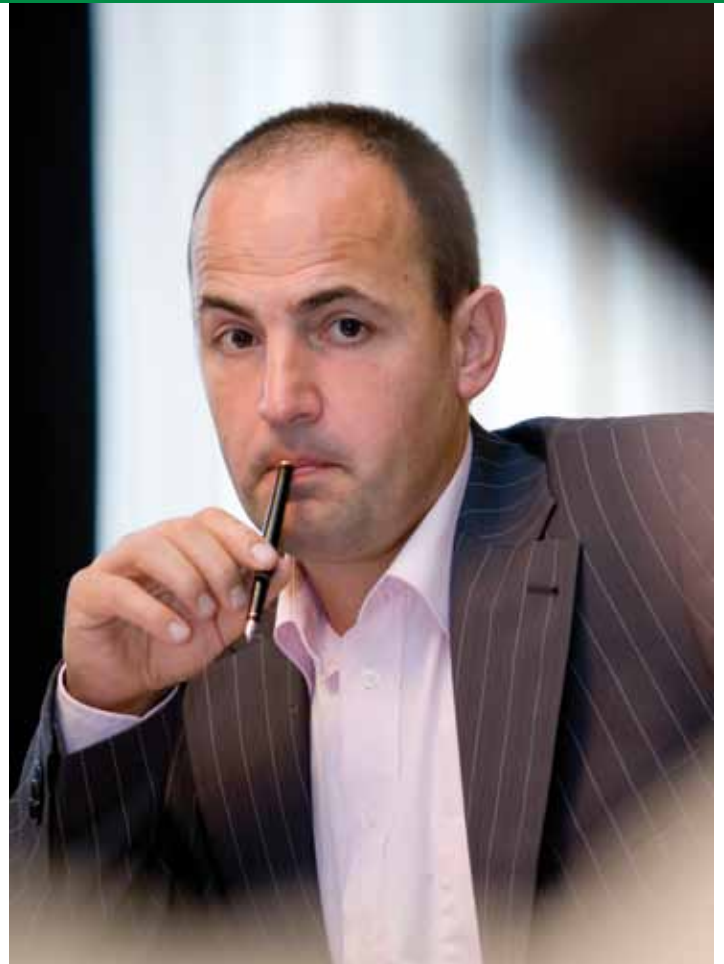
De laatste maand of eigenlijk maanden hebben wij keihard gewerkt aan wat nu voor u ligt: een recorddikke uitgave van Fieldmanager. Ruim 120 pagina's info over alle aspecten die samenhangen met sportveldbeheer en fieldmanagement. De aanleiding is dan ook stevig: Op 9 en 10 november vertellen zo'n slordige dertig sprekers u tijdens het eerste Nationale Sportvelden Congres wat hun visie is op sportveldbeheer. Die bonte verzameling aan sprekers zegt iets over de stand van de branche op dit moment. Hoewel iedereen zit te wachten op het moment dat de kaasschaaf of het chirurgennes van het eerste kabinet Rutte de aanval inzet op de budgetten van de gemeentelijke sportveldbeheerder, lijkt dat weinig paniek of bezorgdheid te veroorzaken.

Hoewel iedereen zit te wachten op het moment dat de kaasschaaf of het chirurgennes van het eerste kabinet Rutte de aanval inzet op de budgetten van de gemeentelijke sportveldbeheerder lijkt dat weinig paniek of bezorgdheid te veroorzaken

Twee weken geleden mocht ik op de Heigo relatiedag een forum voorzitten over sportveldbeheer in barre tijden. Grootste angstbeelden waren daar niet de bezuinigingen, maar andere zaken. Vergrijzing van het vak en een kennisgap tussen uitvoering en beleid leken de zaal meer bezig te houden dan de komende bezuinigingen. Alle aanwezige sportveldbeheerders waren eigenlijk van mening dat het mogelijk zou moeten zijn om met minder geld hetzelfde product te leveren. Op de terechte opmerking waarom we dat dan niet veel eerder gedaan hebben, werd gesteld dat opdrachtgevers wel gebruik moeten gaan maken van de aanwezige kennis en dat de overtollige franjes weggesneden moeten worden: 'cut the bullshit' dus. Probleem dat de aanwezige fieldmanagers constateerden is dat het kennisgat tussen uitvoering en beleid en de vergrijzing van het vak een groter probleem zijn dan de komende bezuiniging.

Opdrachtgevers moeten gebruik maken van de aanwezige kennis en kunnen de overtollige franjes wegbezuinigen

Dit probleem is overigens van alle tijden en alle continenten. Als we het verhaal van Oldenkotte lezen in deze Fieldmanager over het WK voetbal in Zuid-Afrika lijkt daar iets vergelijkbaars aan de hand. Ondanks het grote geld worden de ogen gesloten voor de dagelijkse realiteit en de kennis die op het uitvoeringsniveau aanwezig is; 'arrogantie van de macht' heet dat met een ander woord.

Interessante case in deze uitgave van Fieldmanager is ook het verhaal over Hendrik-Ido-Ambacht. Er is daar een veld ingestrooid met SBR dat niet voldoet aan de normen. Interessante vraag is hier waarom de aannemer het risico neemt om afwijkend materiaal toe te passen. De aannemer neemt daarbij het risico dat een materiaal, waarvan vriend en vijand het erover eens zijn dat dit sporttechnisch de beste resultaten geeft met terugwerkende kracht alsnog in diskrediet wordt gebracht. Als sportveldbeheerder of opdrachtgever zou ik me nu gaan afvragen of het veld dat ik de laatste jaren heb gekocht, wel voldoet aan de eisen op gebied van zorgplicht en milieu die we na heel veel discussie in 2008 en 2009 met elkaar hebben afgesproken.

Terug naar ons congres en naar wat het hoogtepunt van het gebeuren moet worden: de verkiezing van de Fieldmanager of the Year 2010. Feitelijk is het niet eens zo belangrijk wie gaat winnen, als het maar de beste man is en als de branche als geheel maar in staat is om zich aan het moment op te tillen.

Met vriendelijke groet,
Hein van Iersel hein@nwst.nl
Hoofdredacteur Fieldmanager